

Маланюк Ігор Григорович

Гірничий інженер, академік УНГА, фахівець у сфері підготовки нафти та газу, підземного зберігання газу, управлінець

Народився 22 липня 1948 р. у с. Пилипи Коломийського району Івано-Франківської області.

У 1970 р. закінчив Івано-Франківський інститут нафти і газу й отримав кваліфікацію гірничого інженера за спеціальністю «Технологія та комплексна механізація розробки нафтогазових родовищ».

Того ж року І. Г. Маланюк розпочав свою трудову діяльність на посаді інженера-технолога з підготовки газу на промислах Туркменістану. Протягом семи років працював інженером, старшим інженером, начальником промислу, начальником цеху очищення та осушування газу, головним технологом виробничого об'єднання «Ачакгаздобыча» ВПО «Туркменгазпром».

У 1977 р. Ігор Григорович перейшов до проектного інституту «ВНДПІтрансгаз». Тут обіймав посади старшого інженера, головного інженера проектів, начальника відділу підземного зберігання газу, заступника директора інституту. З 1993 до 2002 р. був

головою правління — генеральним директором ВНДПІтрансгазу. У цей період він доклав багато зусиль, щоб забезпечити інститут замовленнями на проектні роботи і зберегти висококваліфіковані кадри.

У 2002–2004 рр. Ігор Маланюк працював заступником генерального директора нафтової компанії «Евіхон» (м. Нефтеюганськ, Росія). З 2004 р. пройшов шлях начальника управління нафти та газу в ТОВ «Петрохолдінг», заступника начальника управління освоєння зовнішніх проектів НАК «Нафтогаз України», головного інженера ТОВ «Кадоган України», технічного директора ТОВ «Єврогаз України».

З 2012 р. Ігор Григорович — головний інженер проектів ТОВ «Інжинірингова компанія «Машекспорт».

Брав безпосередню участь в освоєнні і розробці газоконденсатних родовищ Ачак, Наїп, Гуртлі в Туркменістані, а також Салимської групи нафтових родовищ у Тюменській області. Під його керівництвом були розроблені проекти підземних сховищ газу — Касимовське, Увязовське в Росії, Дашавське, Більче-Волицьке в Україні, — а також плани облаштування Тимофіївського та Юліївського газоконденсатних родовищ і схеми транспортування газу територією України.

Має чотири винаходи, що стосуються створення методів мікробіологічного очищення промислових відходів підземних сховищ газу, і дев'ять опублікованих у фахових виданнях статей, присвячених альтернативним шляхам забезпечення України газом, використання газу малодобітних родовищ, методам впливу на призабійну зону свердловин ПСГ.

І. Г. Маланюк — лауреат премії Уряду Російської Федерації. В 1997 р. йому було присвоєно звання «Заслужений працівник промисловості України».

Малярчук Богдан Михайлович

Кандидат технічних наук, академік УНГА, фахівець у сфері розробки нафтових і газових родовищ

Народився 4 квітня 1952 р. у с. Вербівці Городенківського району Івано-Франківської області.

У 1971 р. закінчив Дрогобицький нафтовий технікум і був направлений на роботу до Надвірнянського УБР. Протягом 1974–1979 рр. навчався на газонафтопромисловому факультеті ІФНГу (спеціальність «Буріння нафтових і газових свердловин»).

Здобувши вищу освіту, Богдан Малярчук залишився працювати в інституті. З 1979 до 1989 р. очолював профком вишу, потім обіймав посаду старшого наукового співробітника, навчався в аспірантурі.

У 1990 р. захистив кандидатську дисертацію «Розробка методики контролю технологічних процесів буріння свердловин на основі вимірювання природного геоелектричного поля на гирлі свердловини». У цій науковій роботі він уперше показав існування геотехнологічної аномалії природного електричного поля свердловини і можливість її врахування у процесі

буріння. Створена методика дозволяє прогнозувати можливі ускладнення під час будівництва свердловини, уточнювати геологічний розріз пластів, контролювати технологічні операції процесу буріння та розкриття продуктивних горизонтів.

Протягом 1990–1999 рр. Б. М. Малярчук працював доцентом кафедри буріння нафтових і газових свердловин, з 1995 до 1999 р. — деканом газонафтопромислового факультету ІФНГу. За період його керівництва на факультеті були відкриті дві випускні кафедри — морських нафтогазових споруд та безпеки життєдіяльності, — які вперше в Україні почали готувати фахівців для видобування вуглеводнів на морі та спеціалістів у сфері охорони праці в нафтогазовому виробництві.

Упродовж 1999–2010 рр. Богдан Михайлович обіймав посаду заступника директора ДК «Укргазвидобування» НАК «Нафтогаз України» (з невеликою перервою, коли у 2005–2006 рр. був заступником голови правління НАК «Нафтогаз України»). У 2010 р. вийшов на пенсію.

У період 2003–2008 рр. він на громадських засадах очолював технічний комітет стандартизації «Матеріали, обладнання, технології і споруди для нафтогазової промисловості України», фахівці якого працювали над удосконаленням національної системи стандартизації в нафтогазовій галузі.

Богдан Малярчук — автор понад 90 наукових публікацій та 20 винаходів.

Нагороджений почесними грамотами і відзнаками I та II ст. НАК «Нафтогаз України», почесною відзнакою Профспілки працівників газових господарств України тощо. Він — відмінник освіти України, почесний працівник АТ «Укргазпром», почесний працівник ДК «Укргазвидобування».